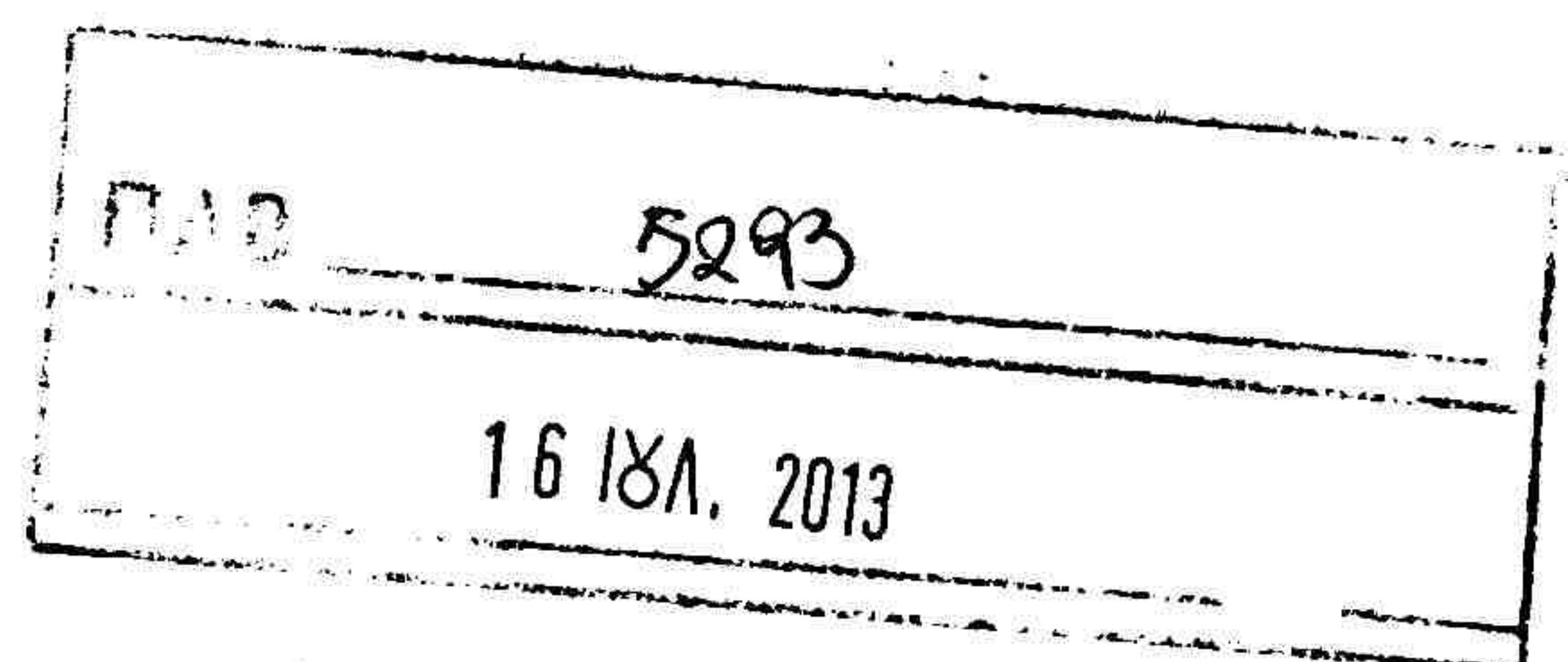

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗ: ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ: ΑΧΑΪΑΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ & ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Θέμα: «Λόγοι επιλογής προορισμού»

Σχετικά με την από 03-07-2013 επιστολή του υπεύθυνου νομικής ομάδας της WWF Ελλάς Γιώργου Χασιώτη, στην οποία αναφέρεται στην απλούστευση των διαδικασιών για την ενίσχυση της τουριστικής επιχειρηματικότητας.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

WWF Ελλάς
Λεμπέση 21
117 43 Αθήνα

Τηλ: +30 210 3314893
Φαξ: +30 210 3247578
tnantsou@wwf.gr
g.chasiotis@wwf.gr
www.wwf.gr

ΕΚΤΑΚΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Προς τα μέλη της Βουλής των Ελλήνων

3 Ιουλίου 2013

Α.Π.: 145/03.07.2013

Θέμα: Σχόλια στο σχέδιο νόμου «Απλούστευση διαδικασιών για την ενίσχυση της τουριστικής επιχειρηματικότητας, αναδιάρθρωση του ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού και λοιπές διατάξεις».

Αξιότιμες κυρίες και αξιότιμοι κύριοι Βουλευτές,

Με την παρούσα επιστολή, η περιβαλλοντική οργάνωση WWF Ελλάς σας ζητά να απορρίψετε στο σύνολό του το σχέδιο νόμου «Απλούστευση διαδικασιών για την ενίσχυση της τουριστικής επιχειρηματικότητας, αναδιάρθρωση του ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού και λοιπές διατάξεις».

Όπως προκύπτει από τον παρακάτω πίνακα, το περιβάλλον αποτελεί σαφώς τον κυριότερο παράγοντα επιλογής τουριστικού προορισμού στην Ευρωπαϊκή Ένωση:

Πηγή: Flash Eurobarometer 291 σχετικά με τη συμπεριφορά των ευρωπαίων προς τον τουρισμό.

Τα ποσοστά είναι επί του συνόλου των ερωτηθέντων στην ΕΕ-27.

Για τους λόγους που εκθέτουμε συνοπτικά παρακάτω, οι προτεινόμενες διατάξεις είναι ιδιαίτερα επιβλαβείς για το κυριότερο τουριστικό προϊόν της Ελλάδας: το φυσικό περιβάλλον. Επίσης, είναι ιδιαίτερα επιβλαβείς για την ίδια την τουριστική

επιχειρηματικότητα, και υπονομεύουν την βιώσιμη ανάπτυξή της, καθώς επιδεινώνουν το χωροταξικό καθεστώς, και προάγουν την εντατική και άναρχη δόμηση, την κατάληψη των αιγιαλών και των δασών και την εγκατάλειψη στοιχειωδών περιβαλλοντικών απαιτήσεων για τις τουριστικές εγκαταστάσεις.

Υπενθυμίζουμε ότι κάποιες από τις ρυθμίσεις που περιλαμβάνονται στο σχέδιο είχαν υποβληθεί τον Μάρτιο του 2012 στη Βουλή ως άρθρο 148 (με τίτλο «Χωροθέτηση οργανωμένων υποδοχέων τουριστικών δραστηριοτήτων και άλλες σχετικές διατάξεις») του νόμου 4070/2012 του Υπουργείου Υποδομών, το οποίο είχε δικαιολογημένα ξεσηκώσει θύελλα αντιδράσεων και είχε τελικά καταψηφιστεί.

Τέλος, παρά την μακρά περίοδο επώασης, το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί δείγμα κακής νομοθέτησης, που χαρακτηρίζουν οι παραπομπές σε νόμους που έχουν πλειστάκις τροποποιηθεί (ή βρίσκονται ήδη σε διαδικασία τροποποίησης, όπως το Ειδικό Χωροταξικό), η άγνοια της χωροταξικής και περιβαλλοντικής νομοθεσίας και διάφορες διατάξεις που αντιτίθενται στην ευρωπαϊκή νομοθεσία.

Ειδικότερα, το νομοσχέδιο που έχετε μπροστά σας:

1. **Καθιστά διάτρητο, με διάσπαρτες τροποποιήσεις, το ειδικό πλαίσιο χωροταξικού σχεδιασμού για τον τουρισμό**, αποφεύγοντας όμως τη «βάσανο» της καλής νομοθέτησης με βάση το χωροταξικό δίκαιο και συγκεκριμένα τον νόμο – πλαίσιο για τη χωροταξία 2742/1999. Σημειωτέον ότι ο νόμος για τη χωροταξία προβλέπει εισήγηση από την αρμόδια διεύθυνση του καθ' ύλην αρμόδιου ΥΠΕΚΑ και γνωμοδότηση από το Εθνικό Συμβούλιο Χωροταξικού Σχεδιασμού, θεσμοθετημένο συμβουλευτικό όργανο της πολιτείας. Πιο συγκεκριμένα, το σχέδιο νόμου επιδεινώνει σε πολλά σημεία το καθεστώς του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού, το οποίο ούτως ή άλλως βρίσκεται σε διαδικασία επικαιροποίησης από το ΥΠΕΚΑ. Παραδείγματα επιδείνωσης αποτελούν η χωροθέτηση οργανωμένων υποδοχέων στον ορεινό χώρο και η κατάργηση των περιορισμών έκτασης στα νησιά με έκταση άνω των 90 τετραγωνικών [άρθρο 1 παρ. 4 γ)].

2. **Ανοίγει τον δρόμο για βαριά και μη αντιστρεπτή περιβαλλοντική υποβάθμιση** του συνόλου του φυσικού χώρου και ιδιαιτέρως περιοχών μεγάλης οικολογικής αξίας. Ενδεικτικά αναφέρονται οι ρυθμίσεις για τη χωροθέτηση σύνθετων τουριστικών καταλυμάτων σε δάση και δασικές εκτάσεις, η δυνατότητα οικοδόμησης τουριστικών επιπλωμένων κατοικιών μέσα στην παραλία χωρίς οριοθέτηση της τελευταίας (άρθρο 5 παρ. 4), η άρση των περιορισμών του ειδικού χωροταξικού για την ανάπτυξη τουριστικών δραστηριοτήτων σε περιοχές Natura [άρθρο 1 παρ. 4 δ), πρώτο εδάφιο], η μείωση των αποστάσεων των τουριστικών εγκαταστάσεων από οχλούσες χρήσεις (9 παρ. 1) και η «τακτοποίηση» σωρείας παρανομιών (π.χ., για τουριστικοί λιμένες, χιονοδρομικά κέντρα, τουριστικά καταλύματα), σε βάρος των νομοταγών επιχειρηματιών και του κοινωνικού συνόλου.

3. **Παραβιάζει κατάφωρα την ισχύουσα νομοθεσία προστασίας του περιβάλλοντος**, υποκαθιστώντας, για παράδειγμα, διαδικασίες αδειοδότησης (σε ορισμένες περιπτώσεις, επιβεβλημένες από το Σύνταγμα και την ευρωπαϊκή νομοθεσία) απαραίτητες για όλους τους εμπλεκόμενους με «βεβαιώσεις υποβολής μελετών», «υπεύθυνες δηλώσεις μηχανικών» κλπ.

4. **Υποβαθμίζει το σημαντικότερο «τουριστικό προϊόν» της χώρας, δηλαδή τον φυσικό και πολιτιστικό της πλούτο**, αγνοώντας μορφές τουρισμού που αξιοποιούν τον πλούτο αυτό και προάγοντας στη θέση τους ξεπερασμένα μοντέλα που άλλα κράτη εγκαταλείπουν, όπως η ευρεία ανοικοδόμηση τουριστικών κατοικιών (μεταξύ των οποίων, και μέχρι πρότινος αυθαιρέτων), η λειτουργία καζίνο εντός Π.Ο.Τ.Α. [άρθρο 4 παρ. 2 γ)], η λειτουργία υφιστάμενων τουριστικών εγκαταστάσεων κατηγορίας Β' χωρίς τις ελάχιστες «πρότυπες περιβαλλοντικές δεσμεύσεις» (άρθρο 29 παρ. 1), η πολεοδόμηση δημόσιων ακινήτων με ημιτελή έργα υποδομής (άρθρο 42 παρ. 3), η εγκατάσταση χώρων εστίασης και αναψυχής (π.χ., κέντρων διασκέδασης) 10 μέτρα (!) από τον αιγιαλό (άρθρο 5 παρ. 4), κλπ.

5. **Αλεμπολεί κρατικά έσοδα από ισχύουσα νομοθεσία**, για παράδειγμα με νέα μείωση του ανταλλάγματος χρήσης αιγιαλού από τουριστικές εγκαταστάσεις (άρθρο 27) και τακτοποίηση αυθαίρετων κτισμάτων ιδιοκτησίας της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής στην

Αρχαία Ολυμπία (άρθρο 33). Ειρωνικά μόνο σχόλια μπορεί να προκαλέσει ο υπερδιπλασιασμός του ύψους του διοικητικού προστίμου σε ελεύθερους κατασκηνωτές (άρθρο 38 παρ. 3), όταν κατά την τελευταία διετία η χώρα έχει ζήσει μια άνευ προηγουμένου νομιμοποίηση πολεοδομικών αυθαιρεσιών όπου γης και απεμπόληση ανυπολόγιστου ύψους εσόδων από νόμιμα πρόστιμα με βάση τον πολεοδομικό και τον δασικό κώδικα.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, **το νομοσχέδιο αυτό αδυνατεί να διασφαλίσει τη στοχειώδη ασφάλεια δικαίου**, που αναμένουν από εσάς τόσο οι επενδυτές, όσο και οι πολίτες της χώρας. Αυτή η ασφάλεια δικαίου δεν μπορεί να επιτευχθεί με διατάξεις που υποσκάπτουν τις προοπτικές της χώρας για πραγματικά βιώσιμη οικονομική ανάκαμψη, με όρους οικολογικούς, κοινωνικούς και βεβαίως οικονομικούς.

Η *de facto* πλέον αυτονόμηση του Υπουργείου Τουρισμού στο πεδίο της πολεοδομικής και χωροταξικής νομοθεσίας για τις τουριστικές επενδύσεις και δραστηριότητες δημιουργεί μια πολιτικά ανεπρόσπαστη, νομικά επισφαλή και περιβαλλοντικά καταστροφική κατάσταση για τον φυσικό χώρο και τους φυσικούς πόρους.

Εν κατακλείδι, θεωρούμε απολύτως αδικαιολόγητη την κατατρεγμένη συρρίκνωση της νομοθεσίας προστασίας του φυσικού χώρου και των φυσικών πόρων, στο όνομα μιας χαώδους, μακροπρόθεσμα μη βιώσιμης και σαφώς αμφισβητήσιμης με οικονομικούς όρους «ανάπτυξης». Ειδικά στην εξαιρετικά κρίσιμη περίοδο που διανύουμε, θα έπρεπε η πολιτική ηγεσία της χώρας να αντιμετωπίσει για ιστορικά πρώτη φορά την εθνική ανάγκη για βιώσιμο αναπτυξιακό σχεδιασμό, βασισμένο στη διατήρηση του φυσικού κεφαλαίου και την οικολογικά ορθή, κοινωνικά δίκαιη και νομικά ασφαλή τόνωση της οικονομικής δραστηριότητας.

Περισσότερες πληροφορίες:

Γιώργος Χασιώτης, Υπεύθυνος νομικής ομάδας, g.chasiotis@wwf.gr

Θεοδότη Νάντσου, Συντονίστρια περιβαλλοντικής πολιτικής, tnantsou@wwf.gr